

om en Tillægsgodtgjørelse for ham; men da denne Kommission kom sammen, viste den sig at bestaa af omtrent de samme Medlemmer som de tidligere Kommissioner, og den tilfod ham Intet. Andrageren tilføjer, at en Mand, som eier en Heberbane paa nordre Side af det Naløb, der begrænder Andragerens Eiendomme, har faaet tilkjendt en Erstatning, der var 4 Gange saa stor som den, Andrageren fik, naaget Andragerens Eiendom var dobbelt saa stor som den anden Mands og ligeledes brugtes som Heberbane.

Da det ikke kan ses rettere, end at de lovlige Former ere iagttagne, mener Udvalget ikke at kunne gjøre nogen Indstilling om dette Andragende.

6. Andragende fra Bestyrelsen for Handelsforeningen i Ribe, tiltraadt af Ribe Byraad (indbragt den 17de December 1874 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, S. Kruse). Under 17de Juni f. A. androg Handelsforeningen i Ribe om, at Sidebanen til Ribe maatte blive aabnet samtidig med den syb-jydske Iverbane, eller at ialtsald den Tidsfrist, som tidligere var sat for Sidebanens Fuldbærelse, nemlig 1ste November f. A., ikke maatte overskrides. Efter at denne Tidsfrist er overskreden med 1 Maaned, henvender nu Handelsforeningen sig under 3die December f. A. til Rigsdagen med Andragende om, at der maa blive foretaget Skridt til Banens hurtige Fuldbærelse.

Da Finantsudvalget i sin Betænkning har udtalt sig om dette Anliggende, og samme paa Grundlag heraf har været Gjenstand for Forhandling i Thinget i Forbindelse med Spørgsmaalet om de øvrige Baneanlægs Forsinkelse, og da Ribebanens Aabning nu maa betragtes som nær forestaaende, anser nærværende Udvalg det ikke for fornødent at gjøre Indstilling om det her foreliggende Andragende.

7. Andragende fra affat Skolelærer Feilberg, cand. theol. og Husmand i Lønborg Sogn (indbragt den 7de November 1874 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds, Clausager), gjenoptaget efter et fornyet Andragende, ledsaget af Bilag. I Andragendet klages over, at Lønborg-Egvad Sogneraad sætter sig ud over den Forskrift i Lov af 8de Marts 1856 § 18, at Naturalydelse i Korn til Skolelærere bortfalder ved Vacance. Af de nu fremsatte Bilag fremgaar: at Lønborg Skolelærer-Embede blev ledigt ved Andragerens Afskedigelse 1869; at Skole-direktionen for Hind m. fl. Herreder under 19de August 1873 har afgivet den Erklæring over et Andragende fra Feilberg til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at Klagen med Hensyn til Udsættelsen af Korn in natura til Skolelæreren i Lønborg synes at være ubespøjet, da baade Skatteyderne og Skolelæreren finde sig mest tilfredse med, at Udsættelsen sker paa den hidtil brugte Maade, samt Husmand Feilberg selv aldrig har været affodret Korn in natura; at Ministeriet derefter under 27de September har resolveret, at det ikke fandt Jøte til at foretage Videre i Anledning af Feilbergs Andragende; samt endelig, at Andrageren forgjæves har henvendt sig til Ringkjøbing Amts Skoleraad og Ringkjøbing Amtsråd om den samme Sag.

Da Loven af 8de Marts 1856 § 18 ubetinget foreskriver, at Naturalydelse i Korn til Skolelæreren bortfalde ved Vacance imod Vederlag i Penge efter Kapitelstart, og kun idenfor dette Tilfælde gjør saadan Afløsning afhængig af, at Sogneforstanderskabet og Skolelæreren derom ere enige, kan det ikke være afgjørende, at Klagen er fremkommen fra en Mand, som personlig ikke er interesseret i Sagen, ei heller at Skatteyderne og Skolelæreren finde sig mest tilfredse dermed, hvilket forøvrigt ikke ses at være konstateret paa nogen positiv Maade. Da det desuden af Bekjendtgjørelser om ledige Skolelærerembeders Indtægter synes at fremgaa, at det her paaankede Tilfælde ikke er enestaaende, finder Udvalget Opfordring til at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa dette Forhold og foreslaar derfor at henvise Andragendet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

8. Andragende fra Bestyrelsen for Kjøbenhavns Grundeierforening (indbragt den 7de Januar 1875 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Vile) om, at Rigsdagen vil tage Initiativ til, at der udkommer en Lov, hvorved det i Henhold til § 9 i Anordning af 17de Juli 1795 bliver Kjøbenhavns Brandforsikkring tilladt at optage enhver Eiendom paa Kjøbenhavns Grund til Forsikkring. Ifølge den nævnte Lovbestemmelse kunne Eiendomme udenfor Voldene ikke optages i Kjøbenhavns Brandforsikkring; men efter at Grunden hertil er falden bort ved Voldenes Eløisning, ligesom ogsaa Karakteren af de paa Stadens Grund udenfor Voldene opførte Bygninger har forandret sig aldeles siden 1795, have 400 udenbys Grundeiere i 1871 ansøgt Suitsministeriet om at foranlede det nævnte Forbud hævet, og dette Andragende har Kjøbenhavns Brandforsikkring for sit Vedkommende understøttet. I alt Fald er, som Direktionen for Kjøbenhavns Brandforsikkring gjør opmærksom paa, en ny Grændse nødvendig, da mange af de nye Gader og Grunde overføres i Zigzag af den nuværende Grændse. Naar Ministeriet ikke har efterkommet den